

РЕШЕНИЕ

№ 687

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3719** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/.

Делото е образувано по жалба на „О.-Ф. Т. Л. V.“ Г.– Г. /“О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Е. 11a-d, 85445. О. с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., срещу Решение №Р. 3000-881/31.03.2020 г./32-99722, издадено от Директора на Териториална дирекция Тракийска.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснато съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт бил постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорваният представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явявала договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС). В подкрепа на този извод се сочат представените документи– фактури, товарителници, счетоводни документи, справки –декларации по ЗДДС, които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от МКС. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с

доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига L.. Оспорващият продавал на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формирала в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. В случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от МКС за определянето на митническата стойност. Цялото количество стоки било продадено на L., което означавало, че се касае за продажба на най- голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез процесуален представител поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък. Представени са допълнителни писмени бележки.

Ответникът- Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“, в съдебно заседание редовно призован не се явява, не се представлява. В писмено становище от процесуален представител на ответника моли съда да отхвърли жалбата и потвърди изцяло оспорвания административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2019 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 14.04.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 19BG003010003588R6, с вносител О. Ф. Т. Л. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Турция, включително пресни кръгли домати /стока №4/ с нетно тегло 9 792 кг и пресни тиквички /стока № 2/ с него тегло 1 800 кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е.. 1.

В момента на подаване на митническата декларация (14.04.2019 г.) са декларирани следните данни:

За стока № 2 (пресни тиквички) с код по КН 07099310, е декларирана митническа стойност в размер на 3232.26 лв., преизчислена в €/100 кг. на 91,81 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 14.04.2019 г. стандартна вносна стойност (СВС) за тиквички с произход Е. О., в това число и с произход Р Турция е 53.8 €/100 кг. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня СВС. Ако вносна стойност е неголяма с повече от 8 % от СВС, чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (53.8 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (91.81 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (53.8 €/100 кг.),

поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 363.81 лв.

За стока №4 /кръгъл червен домати/ с код КН [ЕГН] е декларирана митническа стойност в размер на 26772.91 лв., преизчислена в € /100 кг. на 139.53 €/100 кг. Определена от ЕК за дата 14.04.2019 г. СВС за домати с произход Р Турция е 93,2 €/100 кг. При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (139.53 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (93,2 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 5707.05 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (93.2 €/100 кг.).

На 14.04.2019 г. с писмо с рег. № 32-111638 на Началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 19BG003010003588R6 от 14.04.2019 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 2 /пресни тиквички/ и стока №4 /пресни домати, тип кръгли, червени/ е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпеченията за стока № 2 /тиквички/ и стока №4 /червени домати/ е внесено в пълен размер от пълномощника на OGE F. T. L. G. - „Р. България“ О..

На 10.05.2019 г. О. Ф. Т. Л. Г., чрез пълномощника си [фирма], представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида, в това число и пресните тиквички. За стока № 2 /тиквички/ цялото количество от 1800 кг. е продадено на цена от 108 €/100 кг. За стока №4 /червени домати/ цялото количество от 9 792 кг. е продадено на цена от 140 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока № 2 /тиквички/ представената фактура за последващи продажби сочи, че тиквичките са продадени на цена от 108 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в митническа декларация с MRN 19BG003010003588R6 от 14.04.2019г.), изчислени на 115,88 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 2 депозит в размер на 363,81 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

За стока № 4 /червени домати/ представената фактура за последващи продажби сочи, че доматите са продадени на цена от 140 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в митническа декларация с MRN 19BG003010003588R6 от 14.04.2019г.), изчислени на 151,51 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 4 депозит в размер на 5707.05 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-327963 от 14.11.2019 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение па Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 2 /пресни тиквички/ и стока №4 /червени домати/ по МД с MRN 19BG003010003588R6 ще се постанови

неблагоприятен резултат- възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставените обезпечения в размер на 363.81 лв. и 5707.05 лв. лева ще бъдат усвоени. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок на 23.12.2019 г. [фирма]. в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно № 0790/2015R от 15.10.2015 г. на О. Ф. Т. Л. Г., депозира Молба с вх. № 32-372549, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 2 /тиквички/ и стока № 4 /червени домати/ по МД с МРН 19BG003010003588R6 от 14.04.2019 г.

На 31.03.2020г. е издадено оспореното Решение №Р. 3000-881/31.03.2020 г./32-99722 на Директора на Териториална дирекция Тракийска.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приети са допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства и на СД /лист 86-92 от делото/ декларация, дневници за покупки и продажби за м.април 2019г., в които са включени процесните стоки при внос и тяхната последваща продажба, както и счетоводни документи, включително и фактури, удостоверяващи плащане на стоката /л.131-134/.

Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно– икономическа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Л. Й. цената, която е договорена и платена от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. - Г. за закупуване на процесните стоки от Турция“: „пресни тиквички“ е 1 468. 80 евро, единична цена 0. 816 евро или 91.81 €/100 кг (с включени разходите по транспорта до входен граничен пункт) и „пресни домати“, е 12 690,43евро, единична цена 1. 269 евро или 138.53 €/100 кг (с включени разходите по транспорта до входен граничен пункт). Видно от фактурата, с която стоките са продадени, цялото количество внесени стоки „пресни тиквички“ нето тегло 1800 кг и „пресни домати“ нето тегло 9792 кг, е продадено на Л. Румъния при единична цена съответно 1.08 евро, или 108 евро за 100 килограма и 1.40 евро, или 140 евро за 100 килограма. Налице е съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, е тези декларирани в процесната митническа декларация. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, за стоката „пресни тиквички“ следва да бъде 1 468. 80 евро, или 108 евро за 100 килограма, за стоката „пресни домати“- 12 690.43 евро, или 140 евро за 100 килограма. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация, при използване на преференциален режим с Турция и за двете процесни стоки, следва да бъде 0 % .

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти. Съдът дава вяра и на отговорите на вещото лице в съдебно заседание на конкретно поставените му въпроси, а именно, че са налице условията на определяне на митническа стойност на база на договора, фактура, издадена за стоките, документи за плащането, писмо, с което вносителят е уведомен за извършените плащания, счетоводни записи, извлечения от счетоводните регистри, в които е отразена сделката,

данните от фактурата, с която е закупена стоката и е отразено плащането. Експертът е категоричен: „Наличието или отсъствието на печалба при препродажбата на стоките от фирма „Л.“ не влияе по никакъв начин върху покупната цена от Турция. Печалта и загубата са предмет на счетоводен отчет на предприятието и не влияе върху покупната стойност на стоката“.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган, съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК. Не се установяват съществени нарушения на производствените правила при провеждане на административното производство.

Относно приложението на материалния закон съдът намира следното:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по- висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Настоящият съдебен състав не споделя направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от МКС, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Ангажирани са доказателства за начина на заприхождаване на стоката в счетоводната отчетност на жалбоподателя и осчетоводяване на извършените продажби към Л., както и доказателства за реално плащане на доставната цена – преводно нареждане, потвърждение към доставчика и всички фактури, касаещи конкретното плащане. Като в този случай жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка

конкретна сделка /доставка/.

Предвид това са спазени са от жалбоподателя всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от МКС.

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, установяват по безспорен начин, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е внесло и декларирало с посочената по-горе митническа декларация стоки – тиквички и домати в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. България Е., посочените по- горе цени.

Следва да се подчертае, че в МКС и в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, не е предвидена възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от МКС) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от МКС). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая Л., разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Т.е. резонно е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимите продукти /пресни тиквички/ и /червени домати/ да се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чр.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорени от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички

документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“ без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

Въз основа на приетото по делото заключение на СИЕ, неоспорено от страните, следва да се приеме, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от МКС и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

Предвид горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1 210 лева, от които 50 лева внесена държавна такса, 660 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия и 500 лева внесен депозит за възнаграждението на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, доколкото е малко над определения минимум в чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III-то отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г.- Г. Решение №Р. 3000-881/31.03.2020 г./32-99722, издадено от Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 1 210 /хиляда двеста и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: